

Kharkov
 Russland. De seierrike russiske armeer rykker fram uten stans etter å ha frigjort, og følger nå levningene av det som inntil tirsdag var Hitlers viktigste punkt i vinterkampen i Russland. Russerne har erobret Bozudukov, 55 km vest for Kharkov. Middagskommunikatet fra Moskva melder om stadige fremrykninger, russerne står nå 80 km vest for Kharkov. Det raser vollsomme kamper vest for byen ettersom tyskerne faller tilbake i retning av Znjepir og Poltava. Tyskerne har satt igang tallrike motangrep med tanks, infanteri og fly, men det er ikke lykkas dem å stanse den russiske fremrykningen. Russerne har under disse kamper besiret en tysk bataljon som ikke hørte med til de stykker som var i Kharkov, men som varsendt ut for å sinke det russiske fremstøt. Samtidig med fremstøtet vestover, som er rettet mot Poltava, rykker russerne også fram i nordlig retning fra Kharkov, og har inntatt byen Graivoren, 80 km nordvest for byen. Nærmere byen er en viktig jernbanestasjon frigitt, og 14 godstog, lokomotiver og en mengde materiell falt i russernes hender. - Det russiske fremstøtet blir ført fram med så stor kraft at tyskerne har liten tid til å ødelegge sitt utstyr, og store mengder materiell faller i russernes hender. Opptelling av de svære lagre og bytte foregår fremdeles i Kharkov, den siste tyske garnison fikk hverken tid til å ødelegge sine forråd eller å sette ild på byen. I den avgjørende fase i slaget om Kharkov ble de tyske soldater i byen holdt utmanøvrert. Tyskerne ventet at hovedfremstøtet skulle komme fra syd, men helt overraskende tvingte russerne inn i byen fra nord. Utmattede SS-elitetropper ble stanset og tilintetgjort da de prøvde å unnslippe. En SS-arme som nettopp var overført fra Frankrike ble tilintetgjort. Den beste av panserdivisjonene "Das Reich", "Adolf Hitler" og "Gross-Deutschland". - Dagens kommunikater fra den tyske overkommande melder at Kharkov er falt, 3 dager etterat russerne rykket inn i byen. - Russerne rykker fram nord for Kursk, og øker derved truselen mot Orel. Tyskerne kan nå bare opprettholde forbindelsen mellom Orel og sin sydarm ved å ta omveien om Bajansk. I Donetsbassenget har russerne erobret det viktige jernbaneknutepunkt Slavjansk. Den røde hær hadde allerede omgått denne by, og det eneste de tyske soldater i byen oppnådde, var å forhindre russerne i å benytte jernbanen. For øvrig raser det vollsomme kamper ved Don, idet tyskerne forsøker å hindre russerne i å avskjære deres retrettvei. Russerne har hatt ny fremgang syd og vest for Vorosjilovgrad. Ved Kramatorskaja er et tysk angrep slått tilbake. I Kaukasus øker truselen mot Novorossisk. - Det tyske nyhetsbyrå Transocean dementerte i går kategorisk alle rykter om at Hitler hadde overlatt overkommandoen i øst til sine generaler. Dementiet ble sendt over de tyske kringkastingstasjoner i en rekke oversjøiske sendinger, men ikke i de tyske.

Middelhavsområdet. Den 8de britiske arme har nådd Medenine, 60 km nordvest for Ben Gandede, den første byen de tok i Tunis. Medenine er en utpost i Marethlinjen. I MidtTunis har tyskerne okkupert 3 byer som amerikanerne har evakuert. I en beretning heter det at tyskerne foretar et stort fremstøt i Tunis. I går ble de midlertidig stoppet, men i dag rykker de videre fram. Det sørgeligste var at flyplassen måtte evakueres, og det er liten trøst at alle flyene og alt materiell ble brakt i sikkerhet. Selv om fienden blir stoppet, har vi liten chance til å bryte igjennom til havet. Dette betyr ikke at felttoget er brakt i alvorlig fare. Rømmels chance er ikke bedre enn den var.

Flyangrep. Det har vært angrep mot Heraklion på Kreta, og mot mål på Sicilia og Sardinia. Fly fra Malta angrep flyplasser i Tunis. Times skriver i dag om den dominerende rolle som britiske ubåter spiller i Middelhavet. Britiske bombefly angrep i natt mål i Vest-Tyskland. Britiske marinofly ødela et mindre fiendtlig fartøy ved franskokysten. Videre er det rettet angrep mot jernbanemål i Nordfrankrike.

Det fjerne østen, 5 japanske fartøyer er senket av allierte undervannsbåter. Japanske stillinger på New Guinea og New Britain er bombet. Fra Chungking meldes at kampene er flammet opp i gjen langs hele fronten.

England. Den britiske lordkansler understreket i en tale de alliertes faste beslutning om utlevering av krigsforbrytere. Dette krav må komme i betingelsene for våpenstillstanden, og ikke ventes med til fredstraktaten. Dette kommer også til orde i en liten bok som den norske regjering nettopp har utgitt om Gestapos arbeid i Norge. Ikke bare de høyeststående personer som planlegger forbrytelsene skal straffes, men også de som har deltatt i utførelsen. Men her skal vi holde på den gamle skikk at bare den som blir kjent skyldig blir straffet. Lordkansleren nevnte også at det var ingen invasjon i Tyskland i forrige verdenskrig, så tyskerne begynte å tro at de ikke var slått. Dette vil det ikke bli tale om nå.

Norge. Det ser ut til at den norske legion er oppløst. Legionerene har vært meget misfornøyd med at tyskerne ikke holdt sine løfter om permisjon. Grunnen til denne permisjonsnektelse var at det forekom mange deserteringer under den første permisjon. Legionerene er nå overflyttet til tyske avdelinger hvor det er bedre kontroll. Det sies at Jonas Lie er i Tyskland og ventes til Norge i nær fremtid.

Alle foreldre må være oppmerksom på at det blir tatt gissler for unyndige barn som forlater landet illegalt. Det samme gjelder offiserer og saatlige grader av sjøfolk. De som blir arrestert er mannlige slektninger i rett opp- eller nedstigende linje, visstnok mellom 16 og 60 år. Statspolitiet hadde en gisselrazzia for ca. 2 måneder siden. Når neste razzia skal være er umulig å si, men de begynner da sannsynligvis med rømlinger fra tiden omkring siste razzia.

PRINS HARALD FYLLER 6 ÅR 21. FEBRUAR 1943.

"Det er godt to i arveprinsen" skriver NORSK TIDEND i London som overskrift på et Torontobrev til avisen, som forteller om Kronprinsesse Märtha og prinsebarnas besøk i en norsk flygeleir i Canada. Vi hitsetter en del av brevet:

"Kronprinsesse Märtha med prinsessene Ragnhild og Astrid og arveprins Harald med følge kom til Toronto i en uoffisiell visitt for å tilbringe noen dagers ferie på Vesle Skaugum. Etter et kort opphold i Toronto fortsatte de kongelige til Muskoka hvor flyger-elevenes elementærskole var oppstilt til parade. Etter inspeksjon av avdelingene og omvisning i leiren ble leirens store maskot, som nå var vokset til en meget stor bjørn, gjensand for prinsebarnas største oppmerksomhet mens den satt på to ben og drakk koka-kola og forøvrig viste seg fra sin elskverdige side. Som rimelig kan være var guttene sterkt interessert i å studere den nye arveprinsen, som de for første gang hadde anledning til å hilse på, både for å finne ut hva det måtte bli i Norges femårige prins, og for hva han måtte kunne vise av egenskaper som Norges fremtidige konge. Svaret kom nok så uventet den neste morgen kl. 7.30. Det var kald høst oppe på Vesle Skaugum i Canadas ødemarker, det var rim på bakken og frostrøyk over tjernene. Da kom plutselig en liten kar på fem år i badebukser løpende over frostbakken og stupte i vannet med en selvfølgelig som ikke lot noen tvil om at dette var gammel vane. Guttene selv, som jo skulle være krigere - etter sigende av ganske bra stoff - hadde såvidt kommet seg halvt hutrende i bukserne og tenkte på alt annet enn badning. Det sier seg selv at prins Harald hadde satt sitt historiske merke i alles sinn som typen på en norsk gutt av hårdeste støpning, og da han også forøvrig viste seg å være en 100% naturlig liten gutt med alle egenskaper til å beskrive sine omgivelser om hjerterøttene, kan man trygt si at hans opphold på Vesle Skaugum ble det lyseste minne som flygeleirpersonell har opplevd på denne side av Atlanteren. - Prinsebarna trivdes ypperlig i det kalde klima, som minnet om Norge, og det sier seg selv at de hadde det travelt med alle hundehvalpene, grisene (en "fenrik" og to "kvartermestre"), hestene og kattene og alle de rare ting som idag rommes innfor Royal Norwegian Air Force i Canada. Prins Harald viste dessuten en levende interesse for rekrutt skolens øksersis, og i sin lange blå overall og høye gumnistøvler var han en stadig gjest ved siden av sersjanten og vaktet soldatenes marsjering med stillingskritt og høyre om og venstre om etter alle kunstens regler. Og en kunne merke seg etter et par dager, når han håndhilste med guttene og sa god-natt, at han hadde lagt seg til en ny måte å klikke helene sammen på."

V

Vi går mot slutten av det tredje okkupasjonsår, under et stadig økende trykk, fysisk som psykisk. Ernæringsvanskene og savn på alle andre områder er mer følelige denne vinter enn noengang før, og den åndelige slitasje har sikkert for mange begynt å nærme seg grensen for hva som kan klares. Det er menneskelig og forståelig at det under slike omstendigheter kan gjøre seg en viss utålmodighet gjeldende: hvorfor kan de ikke se å få slutt på det! - La oss da holde fast ved at det nå er større grunn enn noensinne til å se lyst på situasjonen. I de siste to-tre måneder har utviklingen på alle fronter så avgjørende svinget til vår fordel at det ikke har noe sidestykke tidligere under denne krig. For første gang kan man ut fra en helt nøktern vurdering av situasjonen virkelig si at seiren og befrielsen er innefor rekkevidde, vi kan se slutten. Hvor lang tid det ennå kan ta, er det naturligvis ingen gitt å kunne si med nøyaktighet. Det kan komme til å gå meget raskt, det kan enda komme til å vare noen tid, det avhenger av mange forskjellige omstendigheter som neppe noe menneske har oversikt over idag. Men en ting kan man trygt si: krigen er gått inn i 1918-fasen. - Når vi nu har holdt alle hjemlige fronter i vår våpenløse kamp med så glimrende moral som tilfellet er, skal vi også klare den tid som er igje - den utgjør i alle fall bare en brøkdel av den periode vi er igjennom. La oss holde ut det siste stykke, uten utålmodighet, uten klage og uten svikt. Og om vi undertiden kan bli litt irritert over tempoet, så la oss et øyeblikk tenke på hvor vi kunne ha befunnet oss idag hvis uhellet hadde vært ute. Det er kanskje ikke meget som har skilt fra en situasjon idag hvor de tyske tropper sto i Suez, i de persiske oljefelter, ved det Indiske Hav, hvor japanerne hadde tatt Australia og kanskje en vesentlig del av India, hvor tyskerne hadde erobret Kaukasus, Moskva og Leningrad og mer til.